

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Fredericvs Dei Gratia, Etc.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

capros acerbis custodire donec per censuram ecclesiasticam damnatos, damnabili morte periant, qui fidei sacramenta, & vitæ damnabant. Simili quoque pœna plecti censemus omnes, quos ad fouendum hæreticorum errorem, callidus hostis suscipiat aduocatos: vel parat illicitos defensores; maxime cum facinus quos inquinat, equat: nisi monitione præmissa destiterint, & eorum vitæ duxerint consulendum. Eos præterea qui conuicti in vno loco de hæresi ad alia loca se trāsferunt, vt cautius possint effundere verus hæreticæ prauitatis, debitam censemus subire vindictam: vt super hoc per viros ab eodē errore conuersos ad fidem, necnon, & per alios, qui eos de hæresi conuicerunt (quod & in hoc casu concedimus licite faciendum) euidentis testimonium habeatur. Item mortis sententiæ ducimus addicendos, si quos hæreticorum ad iudicium tractos, in extrema vitæ periculo hæresim abiurantes postmodum de falso iuramento constiterit, & fidē merita conuicti, ꝛ ac eos contigerit eiusdem morbi spontaneam incurtere recidam: vt sibi damnabilius iniquitas sit mentita, & pœnam debitam mendacium nō euadat. Omne insuper proclamationis, & appellationis beneficium ab hæreticis, receptoribus, & fautoribus eorundem penitus amouemus: volentes vt de finibus imperij, in quibus semper debet existere fida fides, hæreticæ labis gemina modis omnibus deleantur. Cæterum quia quanto maiora diuinæ nutu miserationis accepimus, & altiore locum piæ filijs hominum obtinemus, tanto deuotiora debemus obsequia gratitudinis conferenti. Si quando igitur in nostri nominis contemptores nostri culminis exardescit auctoritas: si reos se se maiestatis, in personis eorum, & liberorum suorum exheredatione damnamus, multo fortius istiusque cōtra Dei blasphematores nominis, & catholice fidei detractores, prouocamus: eorundem hæreticorum, receptorum, fautorum, & aduocatorum suorum hæredes, & posteros, vsque ad secundam progeniem, beneficij cunctis temporalibus, publicis officijs, & honoribus, imperiali auctoritate priuantes: vt in paterni memoria criminis cōtinuo mœrore tabescant: verē scientes quod Deus zelotes est, peccata patrum in filios potenter vleiscens. Nec quidem à misericordiæ finibus duximus excludendum, vt si qui patenti hæresi non sequentes, latentem patrum perfidiam reuelauerint: quacumque reatus illorum animaduersione plectantur, piæ dicte punitioni non subiaceat innocentie filiorum. Ad hæc notum fieri volumus Fratres Predicatores de ordine Predicatorum, pro fidei negotio in partibus imperij nostri contra hæreticos deputatos, ceteros quoque qui ad hæreticos iudicandos accesserint, nisi aliqui eorum ab imperio fuerint proscripsi, eundo, morando, & redeundo, sub nostri imperij speciali defensione receptos; & quos apud omnes sub ope, ac recommendatione fidelium imperij esse volumus inoffensos: vniuersitati vestre mandantes, quatenus quocumque, & apud quemcunque vestrum peruenerint, benigne recipiatis eosdem: & personas ab incurfu hæreticorum eius insidiantium conseruantes indemnes, omne consilium ducatum, & auxilium impendatis, pro tam acceptis coram Deo negotijs exequendis. Hæreticos vero, quos & ostenderint ipsi vobis, in iurisdictione vestra singuli capiētes, diligentia custodia detinendos, donec post Ecclesiasticæ damnationis iudicium, pœnam subeant, quam merentur: scilicet in executione ipsius negotij gratam Deo, & laudabile nobis obsequium conferetis, si ad expellendam de partibus nostris imperij nouam, & insolitam hæreticæ prauitatis infamiam, opem, & operam vnā cum eisdem Fratribus præstiteritis efficacem. Et si quis foret exinde negligens, & remissus, ac etiam inutilis coram Domino, & in conspectu nostro poterit merito culpabilis apparere. Datum Paduæ xij. Februarij, xij. Indictione.

FREDERICVS DEI GRATIA, ETC.

NCONSUTILEM tunicam Dei nostri disfluere, conatur hæretici, & vocabuli vitio, seruiētes, quod significationem diuisionis enūtiat, in ipsius indiuisibilis fidei unitate nituntur inducere sectionem, & oues à Petri custodia, cui pascendę à pastore bono sunt creditę segregare. Hi sunt lupi rapaces intrinsecus, eo vsque mansuetudinem præcedentes ouium, quousque ouile possint subintrare Dominicum. Hi sunt angeli pessimi. Hi sunt filij prauitatum, à parte nequitię & fraudis auctore, ad animas simplices destinati. Hi colubri, qui colubas decipiunt. Hi serpentes, qui latenter videtur inserpere, & sub mellis dulcedine virus euomere: vt vitę cibū ministrare se simulent, à cauda ferunt: & mortis poculum velut quoddam dirissimum venenū immiscunt. Horum sectę veteribus, vel ne in publicum prodeant, non sunt notatę nominibus: vel (quod est forte, nefandius) nō cōtente, vt vel ab Artio Arriani, vel à Nestorio Nestoriani, aut a similibus similes nūcupentur: sed in exemplum martyrum, qui pro fide Catholica martyria subierunt, Paratenos se nominant, velut expositos passioni. Huiusmodi miseri Parateni, à quibus abest sancta credulitas diuinitatis eterne, sub vno contextu nequitię insimul tres offendunt: Deum videlicet, proximos, & seiplos: Deum, dū Dei fidem, & filium non agnoscunt. Decipiunt proximos, dum ipsis sub spe spiritualis alimonie, hæreticę prauitatis oblectamenta ministrant. crudelius et fauēt in seiplos, dum post animarum dispendium, corpora denique seuerę mortis illecebris, quam per agnitionem veram, & verę fidei possent euadere, vitę prodigi, & necis improuidi sectatores inuolunt; & (quod est ipso dictu dirissimum) superfutes et non terretur exemplo. Contra tales sibi Deo, & hominibus sic infestos continere non possumus motus nostros, quin debitę vltionis in eos gladium exeramus: tanto ipsos instantius persequentes, quanto in euidentiorum delusionem fidei Christianę, prope Romanam Ecclesiam, quæ caput ecclesiarum omnium iudicatur, supersti-

A perditionis suæ scelera latius exercere noscuntur. Adeo quòd ab Italiæ finibus, præsertim à partibus Lombardiæ, in quibus pro certo perpendimus ipsorum nequitiam latius abundare, iamque vsque ad Regnum nostrum Sicilia, suæ perfidiæ riuulos deriuarunt. Quod acerbissimum reputantes: Statuimus in primis, vt crimen hæreseos, & damnata scæta cuiuslibet, quocunq; nomine censeantur sectatores, (prout veteribus legibus est indictum) inter publica crimina numerentur: immo crimine læsæ Maiestatis nostræ debet ab omnibus horribilibus iudicari, quod in diuinæ maiestatis iniuriam noscitur, attentatum, quamuis iudicij potestate, alterum alteri non excellat. Nam sicuti perduellionis crimen personas adimit damnatorum, & bona; & damnat post obitum memoriam defunctorum: sic & in prædicto crimine, quo Patareni notantur, per omnia volumus obseruari, Et vt ipsorum nequitia, qui (quia Dominum non sequuntur) in tenebris ambulant, detegatur: nemine etiam deferente, inuestigari volumus diligenter huiusmodi scelera patratores & per officiales nostros, sicut & alios malefactores inquiri; ac Inquisitione notatos, etsi leuis superstitutionis argumento tangantur, à viris Ecclesiasticis, & prælatis examinari iubemus. Per quos si inuenti fuerint à fide Catholica salutem in articulo deuiare, ac per ipsos pastoralis more commoniti, tenebrosi diaboli relictis insidijs, noluerint agnoscere Deum lucis, sed in erroris concepta instantia perseuerent, præsentis nostræ legis edicto damnatos, mortem pati Patarenos, aliosque hæreticos quocunq; nomine censeatur, decernimus, quam affectant; vt viui in conspectu hominum comburantur, flammaram commissi iudicio. Nec dolemus quòd in hoc ipsorum satisfacimus voluntati, ex quo pœnam solummodo, nec fructum alium consequuntur erroris. Apud nos pro talibus nemo interuenire præsumat; quod qui fecerit, in ipsum nostræ indignationis aculeos non immerito conuertemus. Datum Paduæ xxij. Februarij, xij. Indictione.

IMPERATOR FREDERICVS
semper Augustus, &c.

PATARENORVM receptatores, & complices, & quocunq; modo fautores, qui vt à pœna alios possint eximere, de se velut improvidi nõ formidant, publicatis bonis omnibus relegandos in perpetuum esse censemus. Et ipsorum filij ad honores aliquos nullatenus admittantur. Si tamen aliquis fautorum huiusmodi detexerit aliquem Patarenum, de cuius perfidia manifestè probatur, in fidei præmium quam agnouit, famæ pristinæ de imiali clementia, restitutionis beneficium in integrum consequatur.

INCIPIUNT CAPITVLA CONSTITVTIONIS
contra Patarenos edita per dominum Fredericum, illustrem virum Romanorum Imperatorem semper Augustum, Hierusalem, & Sicilia Regum.

ATAROS, Patarenos, Speronistas, Leonistas, Arnaldistas, Circuncisos, Passaginos, Iosepinos, Garatenses, Albaneses, Franciscos, Bagnarolos Commixtos, Vvaldéses Roncarolos, Communellos, Varinos, & Ortholenos, cū illis de Aquanigra, & omnes hæreticos vtriusque sexus quocunq; nomine censeantur perpetua damnamus infamia, diffidamus atq; bannimus; censesentes vt bona talium confiscantur, nec ad eos vltius reuertatur: ita q; filij eorū ad successionē peruenire nõ possint, cum longe sit grauius aternā, quàm temporale offendere maiestatem. Qui autem inuenti fuerint sola suspicione notabiles, nisi ad mandatum Ecclesiæ, iuxta considerationem suspicionis, qualitateque personæ, propriam innocentiam congrua purgatione mōstrauerint, tanquā infames, & banniti ab omnibus habeantur, ita quod si per annum permanserint, extunc eos sicut hæreticos condemnamus. Statuimus etiam hoc edicto in perpetuum valituro, vt Potestates, & Consules, seu Rectores, quibuscunq; fungantur officijs, pro defensione fidei præstent publicum iuramentum, quòd de terris suæ ditioni subiectis, vniversos hæreticos ab Ecclesia denotatos bona fide pro viribus exterminare studebunt, ita quòd amodo quocunq; quis fuerit, in perpetuam Potestatem, vel temporalem assumptus, hoc teneatur capitulum iuramento firmare: alioquin neque pro Potestatibus, neque pro Consulibus, seu consimilibus habeantur: eorumque sententias extunc decernimus inutiles, & inanes. Si vero domus temporalis requisitus, & monitus ab Ecclesia, terram suā purgare neglexerit ab hæretica prauitate, post annum à tempore monitionis elapsum, terram ipsius exponimus catholicis occupadam; qui eam, exterminatis hereticis, absque vlla contradictione possideant, & fidei puritate conseruent; saluo iure domini temporalis: dummodo super hoc nullum præstet obstaculum, nec aliquod impedimentum apponat: eadem nihilominus lege seruata; contra eos qui non habent dominos principales. Credentes præterea, receptatores, defensores, & fautores hæreticorum bannimus, Statuentes, vt si postquam quilibet talium fuerit excommunicatione notatus, satisfacere contemperit infra annum, ex tunc ipso iure sit factus infamis, & ad publica officia seu consilia, vel ad aliquos eligēdos huiusmodi, nec ad testimonium admittatur. Sit etiam intestabilis, vt nec testamentij liberam habeat factionem; nec ad hæreditatis